

MORD

MORD

MORD

En historie av Margery Allingham
Gjenfortalt av Sven Olausson
Tegninger: Hugo Edenås
Oversatt til norsk av Ole Gunnar Kjøsnes

Vikhovtrykk

MORD, MORD, MORD

Dick var en mann i førtiårene.
Han hadde et magert ansikt.
Øynene var blå.

Dicks første kone het Molly.
Hun var en sjenert kvinne
på Dicks alder.

Dick hadde lurt henne til å
gifte seg med han.
Han overtalte henne også til
å testamentere pengene sine
til seg.

Molly døde i ei "ulykke" på
badet. Men det var ingen virkelig
ulykke. Det var mord.

Dick myrdet henne med elek-
trisitet (elektrisk strøm)
på badet. Politiet trodde det
var ei ulykke.

Dick flyttet mange mil vestover.
Han skiftet navn.
Dick traff en ny middelaldrende,
sjenert kvinne. Hun het Donna.

Donna giftet seg med Dick.
Donna testamenterte alle pengene
sine til Dick.
Bror til Donna likte ikke dette.
Donna døde på badet, og politiet
trodde at det var ei ulykke.

Etter dette flyttet Dick langt
østover. Han byttet navn.

Det gikk fire år.
Dick møtte Edith på et turisthotell.
Hun virket sjenert og nervøs.
Hun hadde et kostbart diamantsmykke
på seg.

Dick begynte å prate med Edith.
Edith hadde vært lærer.
Hun var førtitre år gammel.
Faren hennes var nettopp død.
Edith hadde arvet en ganske stor
formue etter sin far.
Nå var Edith ensom.

Dick var svært sjarmerende.
Etter ei uke var Edith veldig
forelsket. Etter fem uker
giftet de seg i all hemmelighet.

De skrev testament.
Edith skulle få alle pengene
til Dick om han døde først.
Dick skulle få alle pengene
til Edith om hun døde først.

Dick leide et hus.
De flyttet inn.
Edith var glad og munter.

Men Edith spurte mye om
Dicks yrke. Hun ville ikke vise
ham bankbøkene sine eller andre
verdi-papirer.
Dick ble litt urolig.

Det var en ettermiddag i september.
Dick og Edith skulle gå ut og spise
på en restaurant om kvelden.
Klokka var fem om ettermiddagen.
Dick begynte å forberede et nytt mord. .

Han sto på badet.
Han fylte badekaret med vann.
På ei hylle ved badekaret var
det en hvit, elektrisk ovn.
Dick hadde kjøpt den billig.

Han satte på varmeovnen.
Varmeelementene begynte å gløde.
Dick gikk ut i klesskapet.
Der var hovedbryteren til
strømmen.

Dick skrudde av hovedbryteren.
Så gikk han tilbake til badet.
Elementene hadde sloknet.

Dick satte ovnen ned i badekaret.
Gjennom vinduet så han Edith.
Hun rakte løv.

Han åpnet vinduet og ropte:
"Skynd deg nå!
Skumbadet er snart ferdig.
Skynd deg før badevannet blir kaldt!"

"Jeg kommer snart.
Så snilt av deg å gjøre i stand
badevannet," sa Edith.

Han visste at hun kom til å kle
av seg på soverommet og ta på seg
morgenkåpe.
Etterpå ville hun gå på badet.

Han tømte skum-flasken
i badekaret. Det dannet seg
tusenvise med fine bobler.
Boblene var skjøre og luktet
godt.

Nå var det umulig å se ovnen
som var i badekaret.
Det var bobler langt over
kanten. Det var derfor umulig
å se ledningen.
Alt var perfekt!

Dick tok på seg jakka.
Han åpnet døra.
I det samme kom Edith.
Hun hadde på seg blå
morgenkåpe og badehette.

"Skynd deg nå før vannet blir
kaldt. Jeg går og bytter klær.
Jeg er ferdig om ti minutter,"
sa Dick.

Han gikk og lukket døra etter
seg. Hun låste. Hun brukte
alltid å låse døra til badet.

Han ventet et minutt.
Så ropte han:
"Er det deilig?"
Hun svarte:
"Vidunderlig!
Skummet lukter så godt."

Da sprang han til hoved-bryteren.
"En, to, tre," sa han
og skrudde på strømmen.

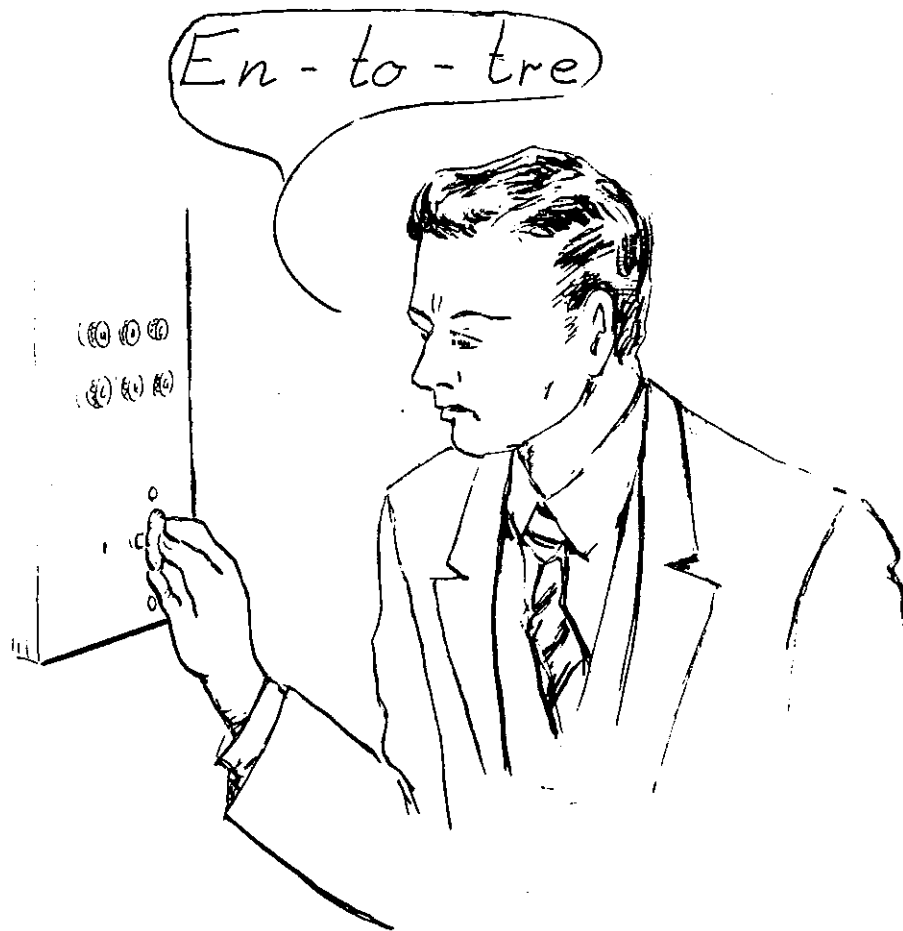
Det gnistret da sikringen
gikk. Etterpå ble det helt
stille.

Dick gikk til badedøra.
Han banket på.
"Edith," ropte han.
Det var stilt der inne.
Ingen svarte.

"Edith," ropte han igjen.
Det var stille som i graven.
Dick pustet lettet.

Han tenkte:
"Strømmen har drept henne,
raskt og smertefritt."

Han sa til seg selv:
"Det passer bra om jeg oppdager
"ulykka" om en halv time.
Jeg henter en nabo. Vi bryter
opp døra. Jeg ringer etter
poiti og sykebil. Alle vil
tro at ovnen har falt ned i
vannet og drept henne."

Dick skyndte seg til entréen.
Edith hadde gjemt verdi-papirene
sine i ei hatte-eske med lås.
Men Dick visste om det.

Dick brøt opp låsen. Det var
vanskelig.
Øverst i eska lå det ei bank-
bok. Nesten 500 000 kroner!

Han bladde i bankboka.
Det var omtrent ikke penger igjen.
Hun hadde tatt ut 495 000 kroner
i forrige uke!
Hvor var pengene?

Han ble helt vill.
Han lette videre i eska.
Da fikk han et sjokk.
Det lå et brev til han i eska.
"Dick Arlington, personlig,"
sto det på brevet.

Han rev opp konvolutten.
Brevet var skrevet av Edith.
Det var bare to dager gammelt.

"Kjære Dick!

Du trodde at jeg var dum som ei ku. Jeg var forelsket, men jeg ble mistenksom.

Først overtalte du meg til å skrive testament på bryllupsdagen vår. Siden satte du inn elektrisk ovn på badet. Du begynte å prate om skumbad. Da ble jeg redd.

Jeg gikk til politiet. Politinspektør Hansen og den kvinnelige politibetjenten Nilsen flyttet inn i nabohuset.

De viste meg to aviser. I disse sto det skrevet om to dødsulykker med skumbad. Det var også bilder. Enkemannen var med på bildene. Det var du.

Broren til din andre kone hadde sendt avisene til politiinspektør Hansen for tre år siden.

Han har lett etter deg i tre år.

Jeg ligger ikke død i badekaret.

Jeg har klatret opp på taket og kommet meg over til mine naboer.

Nå sitter jeg hos politibetjent Nilsen. Jeg er glad for at jeg har hjulpet politiet med å fange en morder. Men det er synd på dine koner. De var nok like forelsket som jeg.

Din Edith"

Dick måpte. Øynene stirret vilt på brevet.

Entrédøra ble åpnet.

Ei tung politihand tok tak i Dicks skulder.

